

Arrest

nr. 155 994 van 3 november 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 27 mei 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 mei 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juni 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 augustus 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. KÖSE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart op X geboren te zijn te X – nues zoba Dekemhare – zoba Debub – Eritrea en de Eritrese nationaliteit te bezitten. U bent Tigrinya van etnie. U beëindigde uw elfde graad aan de secundaire school van Dekemhare en ging op 25 juli 2012 naar Sawa, waar u uw twaalfde graad volgde. Op 20 januari 2013 beëindigde u uw scholing te Sawa. Die dag ontsnapten twee medestudenten van uw eenheid (Mesre) en u werd verweten dat u iets van deze ontsnapping gezien moest hebben. Als straf werd u opgesloten in de gevangenis van Molober. Op 25 april 2013 ontvluchtte u – samen met H., één van uw celgenoten – de gevangenis van Molober, toen jullie gingen werken op de velden. U reisde te voet naar Kassala en u stak de grens met Soedan illegaal over. Vanuit Kassala reisde u per wagen

naar Soedan. Daar bleef u gedurende één jaar binnenshuis. Toen werd aangegeven dat u naar Libië moest reizen, wat u ook deed met behulp van een smokkelaar. In Libië verbleef u drie maanden in Tripoli en vandaar vertrok u voor een drie dagen durende bootreis naar Italië. Op 22 juli 2014 kwam u aan te Italië en u reisde verder naar België, waar u op 31 juli 2014 aankwam en u op 1 augustus 2014 asiel aanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient immers vastgesteld dat uw, door u geopperde, Eritrese nationaliteit en herkomst, geenszins geloofwaardig, noch aannemelijk bevonden worden.

Zo kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden bij uw verklaringen betreffende Eritrea in het algemeen en meer specifiek betreffende uw leven te Eritrea.

U verklaarde dat u, voorafgaand aan uw vertrek uit Eritrea, van graad 1 tot en met graad 5 school liep te Awlie Tseru, dat u van graad 6 tot en met graad 8 school liep te Korobarya, dat u van graad 9 tot en met graad 11 school liep te Dekemhare en u uw twaalfde graad aanvatte in Sawa (gehoor CGVS, p.5 en p.8-9). Gevraagd welke grades [Engelstalige term die in Eritrea gehanteerd wordt voor het aangeven van de verschillende schooljaren] er in de lagere school [‘elementary education’] zijn, gaf u aan dat dat 1 tot en met 5 is. Toen u gevraagd werd wat daarna komt en hoe dat niveau genoemd wordt, gaf u aan dat daarna de grades 6 tot en met 8 volgen. Toen u opnieuw gevraagd werd hoe dat niveau genoemd wordt, gaf u na zeer lang nadenken aan dat het ‘tweede niveau’ genoemd wordt. U voegde eraan toe dat het daarna de 9e tot en met 11e graad is en dit High School genoemd wordt (gehoor CGVS, p.9). Uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier) betreffende het schoolsysteem in Eritrea, dat aan de orde was ten tijde van het door u geopperde verblijf in Eritrea, blijkt dat graden 6 tot 8 het niveau ‘Middle School Education’ constitueerden [een niveau waarvan u de naam niet kende en dat overeenstemt met het lager-secundair]. Verder gaf u aan dat u tijdens de 9e tot en met 11e graad aan de High School wetenschappen, Engels, wiskunde, fysica en chemie kreeg. Toen u daarop gevraagd werd de namen van de respectievelijke leraars te noemen, wist u van geen enkele leerkracht nog de naam (gehoor CGVS, p.11). Toen u gevraagd werd of u een uniform moest dragen op deze school, gaf u aan van wel. Toen u gevraagd werd om het uniform te beschrijven, gaf u – na zeer lang nadenken – aan dat het een wit uniform was. Nadien gaf u aan dat het niet wit was, maar rood (gehoor CGVS, p.16). Het is merkwaardig dat u hierover incoherente verklaringen aflegde.

Er dient te worden vastgesteld dat de kennis betreffende uw onderwijs – meer bepaald dat van de negende tot de elfde graad – erg beperkt is. wat afbreuk doet aan de door u geopperde schoolloopbaan in Eritrea.

U verklaarde verder dat u op 25 juli 2012 naar **Sawa** ging, waar u uw twaalfde graad volgde en u op 20 januari 2013 uw scholing te Sawa beëindigde (gehoor CGVS, p.9). Toen u gevraagd werd van wanneer tot wanneer het onderwijs te Sawa loopt, ontweek u de vraag door te stellen dat je er acht maanden naar school gaat. Toen de vraag herhaald werd, gaf u – na lang nadenken – aan dat het de ‘negende maand’ begint en u niet weet wanneer de school sluit (gehoor CGVS, p.9). Toen u gevraagd werd naar de naam van de school te Sawa gaf u – na lang nadenken – aan dat het Sawa Yikalo is. Toen u daarop gevraagd werd of dat de volledige naam van de school is, gaf u – na opnieuw lang nadenken – aan dat het Warsay Yikalo is. Toen u daarop gevraagd werd wat de betekenis is van Warsay Yikalo, moest u het antwoord schuldig blijven (gehoor CGVS, p.9). Uit informatie blijkt dat het letterlijk wil zeggen ‘diegenen die de machtigen volgen’ en de Warsay de strijders die de onafhankelijkheid verkregen zijn (zie administratief dossier).

U gaf verder aan dat u wetenschappen, Engels, wiskunde, fysica en chemie kreeg tijdens uw opleiding te Sawa. Toen u daarop gevraagd werd de namen van de respectievelijke leraars te noemen, kende u van geen enkele leerkracht nog de naam (gehoor CGVS, p.10). U gaf aan dat u samen met 44 andere leerlingen van uw school te Dekemhare naar Sawa ging en de lijsten met de namen ophingen. Toen u gevraagd werd of u namen van de 44 andere leerlingen van uw school te Dekemhare die met u naar Sawa gingen, kende, gaf u aan dat u ze allemaal vergeten bent (gehoor CGVS, p.24). Verder had u er geen idee van wanneer de ‘eerste ronde’ plaatsvond (vanaf wanneer men met ‘rondes’ werkte) en ook op de vraag wanneer een ronde begint en eindigt kon u geen antwoord geven (gehoor CGVS, p.25). Toen u verder gevraagd werd of er hotels zijn te Sawa, gaf u aan het niet te weten, terwijl uit informatie blijkt dat er binnen het kamp Sawa weldegelijk een hotel is (zie administratief dossier). Toen u gevraagd werd om de leiders van de Brigade, Batalone, Ganta, Mesre en H. waaronder u viel te noemen, gaf u aanvankelijk aan dat Wezager de leider van de 50e (Kifle Serawit) was, Germai de leider van uw Brigade was, u de leiders van uw Batalone, Ganta en Mesre niet kende en de leider van de H. Wezager was (gehoor CGVS, p.28). Toen u daarop gevraagd werd of Wezager dan de leider was

van én de 50e (Kifle Serawit) én de H., negeerde u de opmerking en gaf u aan dat Germai de leider van de Batalone was. Toen u erop gewezen werd dat u eerder aangaf dat Germai de leider van de Brigade was, moest u – opnieuw – zeer lang nadenken (gehoor CGVS, p.29). Er dient te worden vastgesteld dat uw kennis betreffende Sawa – meer bepaald betreffende de Warsay Yikalo school, de scholing, de leraars en de leiders van uw verschillende eenheden – erg beperkt is, wat afbreuk doet aan het door u geopperde verblijf in Sawa. U gaf verder – overigens correct aan dat men op 24/5 Onafhankelijkheidsdag viert te Eritrea en u kon ook 20/6 (Martelaars dag) en 8/3 (vrouwendag) noemen. Toen u gevraagd werd wat er in Eritrea op de eerste september – ‘Bahti Meskerem’ in de taal Tigrinya – gevierd wordt, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.4). Toen u gevraagd werd of u weet wie Idris Awate is, antwoordde u – na lang nadenken – dat u er nooit van hoorde (gehoor CGVS, p. 17). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat hij een Eritrees leider was bij de vrijheidsstrijd, hij de stichter was van de bevrijdingsbeweging en gezien wordt als de vader van de Eritrese strijd voor onafhankelijkheid. Dat u zelfs nog nooit hoorde van deze nationale held, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van de door u geopperde Eritrese nationaliteit en afkomst in het algemeen. Toen u verder gevraagd werd of u reeds van ‘Fenkil’ hoorde, gaf u kort aan van wel. Toen u daarop gevraagd werd wanneer ze Fenkil vieren, gaf u – na lang zwijgen – ontwijkend en vaag aan dat ze het Fenkil noemen omdat Fenkil behaald werd. Toen gevraagd werd te verduidelijken wat men met Fenkil viert, gaf u opnieuw vaag aan dat ze ‘de vrijheid’ vieren. Toen u daarop gevraagd werd van wie of waarvan ze de vrijheid vierden, gaf u weer ontwijkend aan dat ze het vierden toen Fenkil bereikt werd. Toen u nogmaals gevraagd werd wat Fenkil is / wat ze juist vieren, gaf u uiteindelijk toe het niet te weten (gehoor CGVS, p.4). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Bahti Meskerem een officiële feestdag is te Eritrea die jaarlijks herdacht worden. Ook de operatie Fenkil wordt jaarlijks herdacht. Dat u daarover niets weet te vertellen – hoewel er een jaarlijkse herdenking is van de start van de strijd (Bahti Meskerem) en de operatie Fenkil –, **doet verder afbreuk aan de door u geopperde Eritrese nationaliteit en afkomst.**

Verder dient te worden vastgesteld dat u bij het vragen naar bepaalde data steevast antwoorden geeft zoals ‘de eerste maand, de negende maand’. Wanneer echter gevraagd wordt naar de namen van de respectievelijke maanden, weet u deze niet te preciseren (gehoor CGVS, p.8-9). Toen u gevraagd werd in welke maand het nieuwjaarsdag is, moest u erg lang nadenken, zodat de dossierbehandelaar de vraag moest herhalen. Nadat u opnieuw erg lang nadacht, gaf u aan niet te weten in welke maand nieuwjaarsdag valt (gehoor CGVS, p.39). Toen u gevraagd werd de hoeveelste maand Sene is, kon u het antwoord niet geven en u wist al evenmin te zeggen de hoeveelste maand Genbot is. U gaf aan dat u geen verschillen kent tussen Sene, Meskerem en Tahsas (gehoor CGVS, p.39). Het dient opgemerkt dat uw frappante onwetendheid betreffende de verschillende maanden van het jaar, uiterst opmerkelijk wordt bevonden, en erop lijkt te wijzen dat u vragen met betrekking tot kalendermaanden, en data, opzettelijk poogt te ontwijken – hetgeen het vermoeden doet ontstaan dat u mogelijks meer vertrouwd bent met andere kalenders – zoals bijvoorbeeld de Ethiopische Ge’ez-kalender – dan de Gregoriaanse, Europese kalender die gehanteerd wordt in Eritrea. (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier).

Toen u gevraagd werd om namen van Eritrese ministers te noemen, gaf u aan dat u er geen enkele kent (gehoor CGVS, p.16). Toen u verder gevraagd werd welke organisatie vocht voor de onafhankelijkheid van Eritrea, gaf u aan dat het de ‘Derg’ waren en u denkt dat ze Eritrea hielpen. Toen u erop gewezen werd dat de Derg een regime in Ethiopië was en de vraag herhaald werd, bleef u bij uw antwoord dat de Derg voor de vrijheid van Eritrea vocht (gehoor CGVS, p.4). Echter, uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat het Eritrean People's Liberation Front (EPLF) en het Eritrean Liberation Front (ELF) vochten voor de vrijheid van Eritrea tegen het Ethiopische leger (dat voornamelijk door het Derg regime gecontroleerd werd). Verder blijkt dat de oppositie tegen het Derg regime de oorzaak was van de Ethiopische burgeroorlog en het Derg regime in 1987 formeel ontbonden werd, terwijl Eritrea pas op 24/5/1991 onafhankelijk werd.

Toen u gevraagd werd om iets te vertellen over het (grens)conflict tussen Eritrea en Ethiopië, vroeg u zich af of u moest zeggen wanneer het begon. Toen de dossierbehandelaar zei dat u dat bijvoorbeeld mag zeggen, gaf u – na lang nadenken – aan het niet te weten, maar dat het conflict om ‘grond’ ging. Toen u gevraagd werd om welk stuk grond het conflict ging, gaf u aan het niet te weten. Toen u gevraagd werd in welke jaren het conflict woedde, gaf u aan dat het in 1999 was. Toen u erop gewezen werd dat het conflict uit drie rondes bestond en u gevraagd werd wanneer de rondes plaatsvonden, gaf u aan dat u niet wist wanneer de eerste en de derde ronde plaatsvonden, maar de tweede ronde in 1999 plaatsvond. Toen u gevraagd werd of er ook in uw dorp Awlie Tseru oorlog was, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.18). Verder had u er geen idee van of Eritrea – sinds haar onafhankelijkheid – nog conflicten met andere landen had (gehoor CGVS, p.19). Bovenstaande summiere kennis van de

politieke situatie en oorlogsverleden van Eritrea, **doen verder afbreuk aan de door u geopperde Eritrese nationaliteit en afkomst.**

U verklaarde dat uw religie christen orthodox is en u naar de Enda Gabir kerk ging te Awlie Tseru (Verklaring DVZ dd.1/8/2014 en gehoor CGVS, p.5). U gaf aan dat er ook de kerk Enda Georgis is te Awlie Tseru. Toen u daarop gevraagd werd in welke wijken de respectievelijke kerken liggen, gaf u ontwijkend aan dat ze in Awlie Tseru liggen. Toen de vraag herhaald werd, gaf u opnieuw ontwijkend aan dat ze midden in het dorp liggen en u herhaalde de namen van de kerken (gehoor CGVS, p.6). Dat u niet weet in welke wijk uw kerk en de andere kerk van uw dorp liggen komt totaal niet doorleefd over, daar u later vier wijken te Awlie Tseru opsomt wanneer u gevraagd werd hoeveel wijken er zijn te Awlie Tseru (gehoor CGVS, p.14). U gaf verder aan dat u nog nooit hoorde van Kenisha (gehoor CGVS, p.5). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat 'kenisha' hetzelfde is als de protestantse kerk. Toen u verder gevraagd werd wat Nigdet is, gaf u vaag aan dat het een feestdag is. Ook toen de vraag herhaald werd, ontweek u de vraag. Pas toen u specifiek gevraagd werd wat men juist viert met Nigdet, gaf u aan het niet te weten. Toen u gevraagd werd wanneer men Nigdet viert, gaf u eveneens aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.6). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat elke orthodoxe kerk een bepaalde dag in het jaar 'zijn' heilige viert en dat dit Nigdet genoemd wordt. Tijdens dit feest wordt de hele buurt gemobiliseerd om aanbidders en gasten te ontvangen. Dat u – als orthodox christen die naar de kerk ging in uw dorp – hiervan totaal niet op de hoogte bent, **doet verder afbreuk aan de door u geopperde Eritrese nationaliteit en afkomst.**

Verder slaagt u er in om acht etnieën te noemen die voorkomen in Eritrea, maar toen u gevraagd werd waar de door u genoemde Bilein wonen, gaf u aan het niet te weten en ook toen u gevraagd werd waar de door u genoemde Kunama wonen, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.7-8). Toen u gevraagd werd waar de door u genoemde Saho wonen, gaf u aan dat ze met u samen woonden. Toen u daarop gevraagd werd of u enkele woorden Saho kent, gaf u aan van niet. U gaf aan dat ze Saho spreken en u Tigrinya en u geen contact had met hen, wat opmerkelijk is daar u aangaf dat u van 1990 tot 2012 te Awlie Tseru woonde en u er ook vijf jaar lang naar school ging (gehoor CGVS, p.7-8 en p.14).

U gaf – overigens terecht – aan dat Awlie Tseru onder de zoba Debub en de nues zoba Dekemhare valt (gehoor CGVS, p.12). Toen u gevraagd werd wie de administrator van zoba Debub is gaf u aan dat dit Efram Gebrehiwot is (gehoor CGVS, p.16). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Efram Gebrekristos de administrator van zoba Debub is.

Toen u gevraagd werd welke administraties vallen onder nues zoba Dekemhare, gaf u aan het niet te weten. Toen u erop gewezen werd dat er bijna 20 administraties vallen onder nues zoba Dekemhare, vroeg u of nues zoba bedoeld werden. Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat de nues zoba in Eritrea onderverdeeld zijn in administraties, gaf u aan dit niet te weten en u gaf aan niet te begrijpen hoe Eritrea (administratief) opgedeeld is. Toen u door de dossierbehandelaar nogmaals de (administratieve) opdeling van Eritrea met een tekening uitgelegd werd, gaf u nog steeds aan het niet te begrijpen. Later herhaalde u dat Awlie Tseru een dorp is en toen u een laatste maal gevraagd werd onder welke administratie Awlie Tseru valt, gaf u eerst aan dat het onder Dekemhare valt, om later aan te geven dat het onder de lokale administratie Awlie Tseru valt (gehoor CGVS, p.12). Toen de dossierbehandelaar u er vervolgens op wees dat u dus weet wat een lokale administratie is en u nogmaals gevraagd werd welke lokale administraties er vallen onder nues zoba Dekemhare, gaf u – na lang stilzwijgen – aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.13). Toen u gevraagd werd welke dorpen in de buurt van Awlie Tseru liggen en in welke richting ze van Awlie Tseru liggen, kon u slechts vijf dorpen geven. Van deze vijf dorpen kon u er slechts drie juist positioneren. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat er een twintigtal dorpen in een straal van 4 kilometer rond Awlie Tseru liggen. Toen u gevraagd werd hoeveel mensen er ongeveer in Awlie Tseru wonen gaf u vaag aan dat er 40 Gebar (voorvaderen) in Awlie Tseru zijn. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan niet te weten hoeveel mensen er ongeveer in Awlie Tseru wonen. Toen erg specifiek gevraagd werd of er 10 – 100 – 1000 of 10000 mensen wonen – zodat ingeschat kan worden hoe groot Awlie Tseru ongeveer is, gaf u aan het niet te weten en het er veel waren (gehoor CGVS, p.13-14). Toen u gevraagd werd of u ooit hoorde van Belesto of Zamir – twee dorpen in de administratie Awlie Tseru – gaf u aan er nooit van gehoord te hebben. Een ander opgegeven dorp – Ziban- Angeb, dat u eerder zélf opgaf als het dorp waar één van uw zussen woont – kon u dan weer wel situeren (gehoor CGVS, p.17 en administratief dossier). Toen u gevraagd werd of er een dam in de buurt van Awlie Tseru is, gaf u aan van niet. Toen u gevraagd werd of er plannen waren om er een dam te bouwen, gaf u opnieuw aan van niet (gehoor CGVS, p.38). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat er in 2010 rond de nieuwe

micro-dam te Awlie Tseru heuvels en stroomgebieden aangelegd zouden worden en dat dagelijks 250 mensen uit de buurdorpen aan het project werken.

Van iemand die van zijn geboorte tot 25/7/2012 in Awlie Tseru woonde, mag men een betere kennis ter zake worden verwacht (gehoor CGVS, p.8). Dit doet verder ernstig en fundamenteel afbreuk aan de door u geopperde afkomst uit dit dorp, en uw verklaringen er gewoond te hebben sinds uw geboorte in het jaar 1990, tot uw vertrek in het jaar 2012.

Verder verklaarde u dat u drie jaar lang naar school ging in Dekemhare en u dit traject met de fiets aflegde. Toen u daarop gevraagd werd wat je allemaal tegen komt tussen Awlie Tseru en Dekemhare, gaf u aan dat je enkel een controlepost tegen komt, en verder niets (gehoor CGVS, p.14). Later noemde u nog een helling, een station van Total en een berg in de omgeving. (gehoor CGVS, p.14). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat er ten oosten van Awlie Tseru vijf dorpen liggen voor je aan Dekemhare bent. Toen u gevraagd werd welke plaatsen je tegen komt wanneer je van Awlie Tseru naar Dekemhare reist, noemde u – na lang nadenken – zeven dorpen. Echter, geen van de door u genoemde plaatsen ligt tussen Awlie Tseru en Dekemhare. Zo liggen het door u genoemde Amhur, Tukul en Gura ten zuiden van Dekemhare, liggen Metsalu en Afelba voorbij Dekemhare en ligt Keih Kor ten noorden van Dekemhare. Het voorlaatste door u genoemde dorp, Adi Harem, werd niet teruggevonden (zie administratief dossier). Verder kon u geen enkele wijk noemen te Dekemhare (gehoor CGVS, p.15).

Van iemand die drie jaar lang naar school ging in Dekemhare en het traject van zijn huis naar Dekemhare met de fiets aflegde, mag men een betere kennis verwachten betreffende dit traject.

Vervolgens kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden bij uw verklaringen betreffende uw beweerde opsluiting te Molober.

U gaf aan dat u van 20/1/2013 tot 25/4/2013 opgesloten zat in de gevangenis van Molober, omdat u verdacht werd dat u op de hoogte was van de ontsnapping van twee medestudenten van uw eenheid (Mesre) te Sawa. Toen u gevraagd werd wie deze twee waren, gaf u aan dat het H. en T. waren, maar hun volledige namen kende u niet. U gaf aan dat er ongeveer eenentwintig mensen in uw Mesre zaten te Sawa. Toen u gevraagd werd namen van andere mensen in uw Mesre te geven, gaf u aan er – buiten H. en T. – geen te kennen en u hen namen ook niet kende tot men hun namen gaf bij uw arrestatie (gehoor CGVS, p.36-37). Dat u tot uw arrestatie geen enkele naam kende van de 21 mensen die in uw Mesre te Sawa zaten is erg opmerkelijk. U weet niet vanwaar H. en T. afkomstig zijn en u gaf aan dat u hen ook niet kende (gehoor CGVS, p.37). Het is merkwaardig dat u dan gearresteerd zou worden wegens vermeende collaboratie met deze twee voor u onbekende personen. Toen u gevraagd werd of ook anderen van uw Mesre gearresteerd werden wegens de ontsnapping van H. en T., gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.36-37). Toen u gevraagd werd wat u deed tijdens de drie maanden dat u opgesloten zat te Molober, gaf u aan dat u niets deed. Toen u gevraagd werd hoe u kon ontsnappen uit de gevangenis, gaf u vaag aan dat u bij de Dendes rivier viel en ontsnapte. Toen u gevraagd werd hoe u kon ontsnappen uit een groep gevangenen die onder bewaking ging werken op de velden kon ontsnappen, ontweek u de vraag door te stellen dat u naar de grens ging en dit langs de kant van de rivier was (gehoor CGVS, p.37). Toen u tot tweemaal toe gevraagd werd of jullie dan niet bewaakt werden door gewapende bewakers, ontweek u tweemaal de vraag door te stellen dat ze jullie niet vonden en jullie ze niet getroffen hebben (gehoor CGVS, p.38). U gaf aan dat u samen met een celgenoot kon vluchten uit Molober. Toen u gevraagd werd naar de naam van de persoon die met u ontsnapte, gaf u aan dat het H. was en u de rest van zijn naam niet kent. U gaf verder aan dat u 30 celgenoten had te Molober. Toen u daarop gevraagd werd de namen van uw celgenoten te Molober te geven, kon u – buiten H. – geen enkele celgenoot noemen. Toen u erop gewezen werd dat u ruim 3 maanden in Molober zat en u dan toch namen van uw celgenoten te Molober moet kunnen geven, herhaalde u geen enkele naam te kennen (gehoor CGVS, p.31-32). Toen u gevraagd werd om namen van wachters te Molober te geven, gaf u aanvankelijk aan dat u geen namen kende. Later gaf u aan dat iemand zijn naam 'Ha.' was. Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat u eerder zei dat Ha. de directeur was, bevestigde u dit (gehoor CGVS, p.32). U gaf aan dat u uw Eritrese identiteitskaart had toen u Eritrea verliet. Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat u ontsnapte uit de gevangenis en u vroeg of u uw identiteitskaart dan mocht houden in de gevangenis, gaf u aarzelend aan dat ze de kaart niet vonden (gehoor CGVS, p.33), hetgeen bijkomende vragen oproept bij uw beweerde opsluiting.

Men kan verwachten dat men preciezere herinneringen overhoudt aan een detentieperiode van drie maanden. Zo legde u erg vage en bevreemdende verklaringen af betreffende uw Mesre en de reden waarom u gearresteerd zou zijn, was u erg vaag over uw tijdsbesteding in de gevangenis en was u quasi onwetend over uw 30 celgenoten en de bewakers te Molober. Verder wist u uw ontsnapping evenmin aannemelijk te maken. **Bovenstaande vage verklaringen en onwetendheden ondermijnen verder uw algemene geloofwaardigheid en die van uw asielrelaas.**

Vervolgens kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden bij uw verklaringen betreffende uw beweerde reisweg van Eritrea naar België.

U verklaarde dat u van Molober te voet naar Kassala (Soedan) reisde en u de grens met Soedan illegaal overstak. U gaf aan dat u er drie dagen over deed (gehoor CGVS, p.31). Toen u gevraagd werd welke dorpen u onderweg tegenkwam, gaf u aan ze niet te kennen. Later gaf u aan het niet te weten en het Sahara is (gehoor CGVS, p.31). U gaf aan dat u deze reis deed samen uw celgenoot met wie u drie maanden opgesloten zat te Molober. Toen u gevraagd werd naar de naam van de persoon die met u reisde, gaf u aan dat het H. was en u de rest van zijn naam niet kent en u niet weet vanwaar hij afkomstig is. U gaf verder aan dat u 'zomaar' naar Kassala ging en u toevallig alle wachtposten kon omzeilen (gehoor CGVS, p.32). U gaf aan dat u twee dagen in Kassala bleef. Toen u naar de naam van de grote berg te Kassala, gaf u aan het niet te kennen. Uit informatie blijkt dat Kassala onder de hoge, niet te missen, bergen Taka, Totil en Aweitila ligt (administratief dossier). U gaf aan dat u nadien één jaar in Khartoem woonde. Toen u gevraagd werd bij wie u woonde, gaf u aan dat u bij Natnael bleef, maar u hem niet kent en hij jullie meenam toen u zei dat u nieuw was. Toen u gevraagd werd wat u gedurende dit jaar deed, gaf u aan dat u niet deed. Toen u erop gewezen werd dat één jaar lang is en de vraag herhaald werd, herhaalde u dat u niets deed en zat (gehoor CGVS, p.33-34). Toen u erop gewezen werd dat uw reisweg – een reis die één jaar en drie maanden duurde – niet gemakkelijk lijkt en u gevraagd werd naar iets dat u of medereizigers overkwam, gaf u aan er niets van te weten. Uit bovenstaande blijkt dat uw kennis betreffende uw beweerde reisweg erg beperkt is en niet doorleefd overkomt.

Het feit dat u uw verklaringen in de taal Tigrinya heeft afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Eritrese nationaliteit, omdat Tigrinya niet alleen in Eritrea wordt gesproken – waar er zo'n 2,5 miljoen Tigrinyasprekers zijn (zie info toegevoegd aan het administratieve dossier), maar eveneens in een aanzienlijk deel van Ethiopië – waar er zo'n 4,3 miljoen Tigrinya-sprekers zijn (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), hetgeen bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Betreffende de door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde Eritrese identiteitskaart (N°2113824), dient te worden opgemerkt dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat zulke officiële documenten vaak vervalst worden of op frauduleuze wijze verkregen worden, waardoor we geen geloof aan de authenticiteit ervan kunnen hechten (zie landeninfo).

Ik wijs de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging op het feit dat u niet mag teruggeleid worden naar Eritrea aangezien geen geloof gehecht werd aan uw Eritrese nationaliteit en herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 27 mei 2015 in een eerste middel de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het vertrouwensbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel".

Verzoeker meent dat de commissaris-generaal zijn beslissing baseert "op gegevens die eerder betrekking hebben op de bewijswaarde", bij gebreke "aan een duidelijk onderzoek naar de ware toedracht van de zaak". Waar zijn "Eritreaanse nationaliteit en afkomst" in twijfel wordt getrokken, "zelfs terwijl verzoeker zijn Eritreaanse identiteitskaart in het origineel bijbrengt" stelt verzoeker: "Het is niet omdat officiële documenten vervalst kunnen worden, dat dat in casu ook daadwerkelijk het geval is". Verzoeker geeft aan dat hij "evenwel zeer nerveus en gespannen" was voor zijn interview, "gezien het gehoor een cruciale impact zou hebben voor zijn verdere leven". De nervositeit en stress maakten, aldus verzoeker, "dat hij niet helder kon denken en zijn gedachten kon ordenen. Reden waarom verzoeker blijkbaar de schijn heeft gewekt weinig kennis te hebben over Eritrea, quod certe non in casu."

2.1.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 5 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op

4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM): *“Het is duidelijk dat verzoeker bij zijn terugkeer niet in veiligheid zal zijn. De vrees voor zijn leven is gegrond. De veiligheid en vrijheid van verzoeker is geenszins gewaarborgd in zijn land van herkomst, temeer hij zich bloot stelt aan represailles.”*.

2.1.3. In een derde middel voert verzoeker de schending aan *“van artikel 10 van het EG Verdrag”*: *“Overeenkomstig artikel 10 van het EG Verdrag dienen de lidstaten alle algemene of bijzondere maatregelen te treffen welke geschikt zijn om de nakoming van de uit dit verdrag of uit handelingen van de instellingen der Gemeenschap voortvloeiende verplichtingen te verzekeren. Zij vergemakkelijken de vervulling van haar taak. Zij onthouden zich van alle maatregelen welke de verwezenlijking van de doelstellingen van dit Verdrag in gevaar kunnen brengen. De bestreden beslissing schendt zodoende tevens deze bepalingen.”*.

2.1.4. Verzoeker vaagt de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn Eritrese nationaliteit en herkomst niet aannemelijk maakt.

2.3.1. Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoeker *“evenwel zeer nerveus en gespannen”* was voor zijn interview, *“gezien het gehoor een cruciale impact zou hebben voor zijn verdere leven”* en dat de nervositeit en stress maakten *“dat hij niet helder kon denken en zijn gedachten kon ordenen”*, antwoordt de Raad dat verzoekers beweerde nervositeit en stress de frappante onwetendheden in zijn hoofde geenszins kunnen verklaren.

2.3.2. De commissaris-generaal heeft terecht doorgevraagd over de Eritrese maatschappij en verzoeker aldus de mogelijkheid geboden zijn nationaliteit aan te tonen middels geloofwaardige verklaringen. Verzoeker bleek echter niet in staat deze vragen navenant te beantwoorden. Zo legde verzoeker incoherente, onaannemelijke, vage en/of foutieve verklaringen af over (i) zijn onderwijs in Eritrea van de

negende tot de elfde graad; (ii) zijn tijd in Sawa, de Warsay Yikalo school, de scholing aldaar, de leraars en de leiders van de verschillende eenheden; (iii) Idris Awate, Bahti Meslerem en de operatie Fenkil; (iv) de maanden van de Gregoriaanse, Europese kalender die gehanteerd wordt in Eritrea; (v) de Eritrese ministers en de organisaties die streeden voor de onafhankelijkheid van Eritrea; (vi) het (grens)conflict tussen Eritrea en Ethiopië, oorlogsgeweld in zijn dorp Awlie Tsero en recentere conflicten van Eritrea met andere manden; (vii) zijn religie; (viii) de etnieën in Eritrea; (ix) de administratieve opdeling van Eritrea; (x) het traject dat hij drie jaar lang naar school nam van Awlie Tseru naar Dekemhare. Verzoeker kon niet aangeven hoe de graden 6 tot 8 genoemd werden, kende van geen enkele leerkracht te Awlie Tseru nog de naam (gehoor, p. 11), gaf twee verschillende beschrijvingen van het uniform van die school (gehoor, p. 16), wist niet van wanneer tot wanneer het onderwijs te Sawa loopt (gehoor, p. 9), gaf tegenstrijdige verklaringen over de naam van de school te Sawa (gehoor, p. 9), kon van geen enkele leerkracht van de school te Sawa de naam geven (gehoor, p. 10), kon geen enkele leerling noemen die samen hem van zijn school te Dekemhare naar Sawa ging (gehoor, p. 24), had geen idee van wanneer de 'eerste ronde' plaatsvond, noch van wanneer een ronde begint en eindigt (gehoor, p. 25), verklaarde niet te weten of er hotels zijn te Sawa terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er binnen het kamp Sawa een hotel is, wist niet wat er in Eritrea op 1 september gevierd wordt (gehoor, p. 4) en had nog nooit gehoord van Idris Awate (gehoor, p. 17) terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat hij een Eritrees leider was bij de vrijheidsstrijd, hij de stichter was van de bevrijdingsbeweging en gezien wordt als de vader van de Eritrese strijd voor onafhankelijkheid. Verder gaf verzoeker vage verklaringen over wanneer men Fenkil viert en wat men met Fenkil viert (gehoor, p. 4), kon hij niet duiden of er ook in zijn dorp Awlie Tseru oorlog was ten tijde van de onafhankelijkheidsstrijd (gehoor, p. 18) en verklaarde hij dat zijn religie christen orthodox is maar kon hij niet aangeven in welke wijken de door hem genoemde kerken liggen (gehoor, p. 6), had hij nog nooit gehoord van van Kenisha (gehoor, p. 5) en kon hij evenmin uitleggen wanneer en wat men juist viert met Nigdet (gehoor, p. 6) terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat elke orthodoxe kerk een bepaalde dag in het jaar 'zijn' heilige viert, dat dit Nigdet genoemd wordt en dat de hele buurt tijdens dit feest wordt gemobiliseerd om aanbidders en gasten te ontvangen. Voorts verklaarde verzoeker meermaals uitdrukkelijk niet te begrijpen hoe Eritrea (administratief) opgedeeld is, zelfs nadat door de dossierbehandelaar de (administratieve) opdeling van Eritrea met een tekening uitgelegd werd. Hij verklaarde nog nooit gehoord te hebben van Belesto of Zamir, nochtans twee dorpen in de administratie Awlie Tseru (gehoor, p. 17), en beweerde dat er geen dam is in de buurt van Awlie Tseru en dat er geen plannen waren om er een dam te bouwen (gehoor, p. 38), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er in 2010 rond de nieuwe micro-dam te Awlie Tseru heuvels en stroomgebieden aangelegd zouden worden en dat dagelijks 250 mensen uit de buurdorpen aan het project werken. Nog verklaarde verzoeker dat hij drie jaar naar school ging in Dekemhare en hij dit traject met de fiets aflegde, maar gevraagd welke plaatsen hij tegenkwam bij dit traject, noemde verzoeker zeven dorpen waarvan geen enkele tussen Awlie Tseru en Dekemhare ligt.

2.3.3. In het licht van de bij het administratief dossier gevoegde informatie kan slechts blijken dat verzoeker uitermate onbekend is met de onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld in Eritrea waarin hij zich situeert. Bovendien dient te worden benadrukt dat geenszins van verzoeker een bijzonder gedetailleerde kennis over alle administratieve en sociologische aspecten van Eritrea wordt verwacht, maar wel dat zijn kennis overeenstemt met wat kan verwacht worden van iemand met verzoekers profiel en dat hij zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving kan toelichten. Er kan slechts vastgesteld worden dat verzoekers kennis over zijn eigen regio van herkomst enerzijds frappant onwetend en foutief is en anderzijds theoretisch en ingestudeerd is.

2.3.4. Waar in het verzoekschrift benadrukt wordt dat hij "*zijn Eritreaanse identiteitskaart in het origineel bijbrengt*" en dat "*Het is niet omdat officiële documenten vervalst kunnen worden, dat dat in casu ook daadwerkelijk het geval is*", wijst de Raad erop dat het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad behoort, zonder dat hij de stukken van valsheid moet betichten. De Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Voorts is een document slechts één element in het asielaanvraagproces en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraagproces te herstellen. Verzoeker dient niet louter documenten neer te leggen maar hij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. In deze werd reeds vastgesteld dat uit verzoekers verklaringen niet kan blijken dat hij de Eritrese nationaliteit geniet noch van Eritrese

herkomst is. Bovendien blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat zulke officiële documenten vaak vervalst worden of op frauduleuze wijze verkregen worden.

2.4. Gezien verzoeker zijn Eritrese herkomst niet aannemelijk maakt, kan evenmin geloof worden gehecht aan de door hem ingeroepen vervolgingsfeiten die zich in Eritrea zouden hebben afgespeeld, temeer gezien hij onaannemelijke en vage verklaringen aflegde over zijn opsluiting te Molober en zijn reisweg van Eritrea naar België.

2.5. Wat een schending van artikel 5 EVRM betreft, wordt opgemerkt dat de Raad over een gebonden bevoegdheid beschikt, namelijk de toekenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire bescherming. De Raad doet geen uitspraak over burgerlijke rechten, noch over de gegrondheid van een strafvervolging en overeenkomstig de rechtspraak van het Europees Hof van de Rechten van de Mens geeft het EVRM geen recht op asiel. Het valt dus niet binnen de bevoegdheid van de Raad om zich hierover uit te spreken.

2.6. Gelet op het bovenstaande, en in zoverre dit middel al ontvankelijk wordt aangevoerd, ziet de Raad niet in hoe de bestreden beslissing een schending zou inhouden van "*artikel 10 van het EG Verdrag*" (vermoedelijk wordt artikel 4 het verdrag betreffende de werking van de Europese Unie bedoeld).

2.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.8. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoont noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Eritrea. Verzoeker toont immers niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.9. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Eritrea niet aantoont, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Eritrea.

Besluit

2.10. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.11. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie november tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK